

ΞΕΝΙΑ, ΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣ

Στο έργο του Ευριπίδη *Άλκηστις*, κατέχουν σημαντική θέση δύο κεντρικές έννοιες και αξίες του Ελληνικού πολιτισμού: η ξενία (φιλοξενία ή φιλία που έχει δημιουργηθεί από τη φιλοξενία) και η φιλία (φιλία, στοργή και αγάπη)... Ατομικές περιστάσεις ή πράξεις φιλίας ή φιλοξενίας μπορούν επίσης να χαρακτηρίζονται ως χάρις.

....

Η υποδοχή ενός ξένου ή επισκέπτη στο σπίτι κάποιου δημιουργούσε αμοιβαίες υποχρεώσεις που συνήθως δέσμευαν και τους απογόνους. Είδαμε τον Απόλλωνα στον Πρόλογο του έργου να δηλώνει ότι η ευγενική συμπεριφορά του Άδμητου απέναντί του είχε δημιουργήσει μια αμοιβαία υποχρέωση. Η φράση «δίκιος εγώ τον βρήκα δίκιο, αυτόν το γιο του Φέρη, απέναντί μου» (στ. 10) σημαίνει ότι και οι δύο (θεός και θνητός) είχαν εκδηλώσει και αναγνώριζαν την ιδέα μιας αμοιβαίας ιερής υποχρέωσης. ... Η υποχρέωση αυτή θα λειτουργήσει και στη φιλοξενία του Ηρακλή από τον Άδμητο, στο σπίτι του, στάση που, στη συνέχεια, θα παρακινήσει τον Ηρακλή να ανταποδώσει τη χάρη, σώζοντας την Άλκηστη.

(μετάφραση από τον N. Slater, Euripides: *Alkestis*, σ.41-42)

